

CENA listu: U preplati za čitavu god. K 48.—, za polugodište K 24.—, trimesecno K 12.—, mesecno K 4.—, u maloprodaji 16 fill. pojedini broj. OGLASI primaju se u upravi lista trg Custoza 1. Tiskar Jos. Krmotić.

HRVATSKI LIST

Izlaže svakih dana u 5 sati ujutra.

U Puli, utorak 29. oktobra 1918.

Sedma IV.

Ustanovna skupština mesnog odbora Narodnoga veća za Pulu.

Poziv Hrvatskog Lista, upravljen na Slavene, pobudio je u našim redovima ushit i odusevljenje. Posle četrigodišnjeg tamovanja zapirio je opet dah slobode, a da nije bilo briga i muka, što su nužna posledica dugotrajnog ratovanja, misili bi bili, da živimo opet u sretno mirno doba i da nemamo drugih brig, nego da činimo skupštine i da se na njima razgovorimo. Ali kako je danas vreme ozbiljno, imala je i skupština poseban ozbiljan karakter. Nisu to bili samo oduševljeni ljudi, koji su toj skupštini prisustvovali, bijahu to ljudi, koji su se satili posla, da urede upravo životna pitanja našega naroda, da njemu i ostalima pristede daljnje krvave žrtve i da im omoguće čim brži i sretni povratak u domaju a do onda zajamči mir i red i da se na taj način Narodnom odboru onogući piondonosan rad. Momčad ratne mornarice može biti uverena, da ovaj novoustanovljeni odbor ide jedino zatim, da se za nju brine i da ju čim prije izbaci iz ratnih tegoba. U ovom odboru sede samo narodni ljudi, koji nisu stupili u nj rati slave i radi lovorika, već jedino za to, što su si svesni, kakve poglbočili za naš narod i našu momčad mogu nastati, poduzme li ova nepromišljeni jedan korak.

A takve se pogreške ne dadu više popraviti. Imade možda još uvek ljudi, koji bi hteli zasejati medju narodima razdor i svadju — ali tom nastojanju moramo odlučno da se odupremo a mislimo, da će nas vasceli naš narod u Puli razumeti i u našem nastojanju potponagati. Pogotovo nije danas doba, da se suviše veselimo i odusevljavamo, kad moramo raditi, da spasimo baštinu, koju nam putuju, kao odstetu za našu krv i za naše žrtve, starađava. A isto tako je potrebno, da susrećemo prijateljski i obzirno sve ostale narodnosti na brodovima i izvan njih, jer danas nismo više neprijateljski narod, danas smo svi skupa iscrpljeni i nekretni narodi, kojima je rat, zadao groznu štetu i koju štetu moramo da nadoknadimo. Sada, kad se rastajemo sa našim severnim susedima — neka ostane taj rastačak obojici milom uspomenom, da smo se po tolikoj mržnji zastali barem za trenutak, kao ljudi, koji imadu milosrdja i razumevanja za užajannu sudbinu.

A ovo je naš narod veoma dobro shvatilo. Ništa na skupštini niti pred skupštinom nisli čuo nijedne neprijateljske reči o kojem drugom narodu. Baš protivno bila je sveopća želja, da se madžarskim i nemačkim vojnicima pomogne, da se podupiru njihove želje i da im budemo što više na ruku. Sami mornari naše krvlji prepričivali su našem odboru, da bi se zauzeo takodjer za njihove želje — a o tome mogu svi biti uvereni, da će u tom pogledu naš odbor izvršiti u potpunosti svoju dužnost.

Takvo bila je raspoloženje pred skupštinom a jednako tečajem nje. Sakupilo se u i pred „Narodnim domom“ oko 3000 ljudi i ovi 3000 ljudi, koji toliko vremena nisu imali prilike, da se razviču i raspevaju, ostali su mirni, pristojni i dobrostojni velikog momenta. Samo zrelost našega naroda i osećaj odgovornosti, koji se u nj ucepio, omogučili su nam u toj sveopćoj nervoznosti, koja je pred nekoliko dana zavladala, da naša skupština bude tako impozantna i uša manifestacija tako kulturna i dostojna svake poljivale. Pučanstvo, koje je čitavi sat strpljivo čekalo pred „Narodnim domom“, jer nije moglo ući u dvoranu, otpevalo je svoju himnu i se onda razislo bez demonstracije i bez izgreda. Ko poznaje raspoloženje, znaće, koliko su si samopregaranja naložili ovi ljudi u tom trenutku, kad su znali, da su oni gospodari svoje sudbine a da je samoodredjenje naroda u njihovim rukama. Danas su dokazali, da imadu zaista prava na to samoodredjenje i da neće ta prava zloupotrebiti budućima i sebi u propast: znali su brzati svojim osećajima, svojom krvlju — i to je pobeda vredna svakog priznanja.

Na samoj skupštini viadalo je radosno raspoloženje. Bilo je mnogo odobravanja i povlađivanja govornicima a videlo se da su reči, što su delazile iz ustiju sviju staleža našeg naroda, padale kao dobro i zdravo seme u srca naših radnika, naših mornara i ostalih naših ljudi. Danas se možemo nadati, da ćemo pregoreti najčešće trenutke, koji nas još čekaju, o čemu nema dvojbe. Teške će još kušnje imati naš narod u Puli da prestane:

— jednake onima, koje je prestao, kad je stajao pod tudjom komandom. Uvereni smo, da će ih prestatiti i danas, kad zapoveda sam sobom. Jer o tome nema dvojbe, da će sve, što će pokrenuti naš mesni narodni odbor, biti samo zapoved svakog pojedinca našega naroda sebi i da će taj narodni odbor naložiti samo ono, što bi si i inače svaki razboriti i pametni narodni čovek morao sam sebi nametnuti. Zahvalni i harni našem narodu možemo danas da javimo svetu, da su naši morari i naši radnici zeli ljudi, dorasli velikom vremenom.

Pred skupštinom.

Pošto su se jučer u Puli dogodili važni dogadjaji, to se je prošireni Narodni odbor u 5 sati poslepodne, jedan sat pre skupštine, sastao, da udari temelje većanja u samoj skupštini obzirom na to dogadjaje. Sastavila se takodjer listina predsedništva i odbornika, što se imala predložiti skupštini za izbor stalnog mesnog odbora. Dok je to većanje priyomenog odbora trajalo, dolazili s ulice i dvorane glasovi silne unužice, što se sakupljala, a redatelji su već pre 6 sati javili, da je velika dvorana Narodnog doma krcata pukom i to ponajviše radništvo i momčadi mornarice po jednakim delovima.

Skupština.

Točno u 6 sati pošao je privremeni odbor na otvorene skupštine. Teškom mukom doprli su odbornici do podiju, kroz silan narod, koji je burno pozdravljao narodne sazivače skupštine. Predsednik privremenog odbora dr. Scaler otvorio je skupštinu nagovorom, u kojem je pozdravio prisutne, te za tim odmah prešao k 1. točci programa. Govorio je općenito o Slavenstvu od vremena tik pred ratom sve do danas, obazrući se osobito na Jugoslavene. Govorniku je bila otešana zadača pročestim uskicima veselja i ushićenja. Prof. Šepić podao je kratki zemljopisni i narodnopisni oris o Jugoslaviji. Skupštinaru su ga pozorno slušali i sa poklicima podstavili njegove brojke o napuštenju jugoslavenskih zemalja. K trećoj točci „Narodna organizacija — Narodno veće“ dao je reč predsedatelj gospodinu Lacku Križu, koji je zorno i svojim dominantnim glasom znao baš pučki da prikaže važnost svake narodne organizacije, a napose njezinu vrednost u sadašnjem momentu. Na glaslo je važnost Narodnog veća i pročitao poznatu zagrebačku objavu tog veća. Na to se prešlo na izbor mestnog odbora. Pošto je privremeni odbor uzeo u obzir za čast odbornika za Narodnu obranu fregatnog kapetana g. Metoda Kocha, poznog u Puli brata Slovencea iz Ljubljane, to je predsedatelj skupštine kao uvod k četvrtoj točci dnevnoga reda nakon kratke karakterizacije gospodina Kocha, zahtiao skupštine, da li dozvole, da im bude predstavljen. Nakon debate pro i contra skupština je jednoglasno pristala na to, da nastupi kao govornik na skupštini i da se predstavi narodu. Pročitana je bila za tim listina kandidata za odbor, koja je bila poklicima jednoudaju prihvaćena. Obzirkom na ovađašje pružice uzeo se u obzir veći odbor, nego li ga predstavi „Narodno veće“ u Zagrebu; koju će se ova iznova mera predložiti na odopremanje s odgovarajućim obrazloženjem ustimeni po sinoc izabranom predsedniku mesnog odbora, koji doskora putuje u Zagreb.

U odbor bili su izabrani: Predsednikom odv. dr. Lovro Scalier, podpredsednikom odv. dr. Mirkom Vratović, tajnicima odv. perovodja dr. Stjepan Brajša i pučki učitelj Ante Sabalia, blagajnikom aršenski radnik Petar Randić. Odbornicima: za narodnu obranu: fregatni kapetan Metod Koch; za prehranu i promet Lacko Križ; za provedenje potanje rad ičke organizacije: dr. Mario Krmotić; za školsko: Fran Barbalić, školski nadzornik i za organizaciju i agitaciju: Josip Baselli.

Pošte izbora bila je pročitana sakupljenom našu slediće svezana p. i ega:

Kunemo se pred Bogom svetogućim i pravednim da ćemo biti verni sinovi naške Jugoslavije. Neka bude projekta spomen na našu, ako te ikada zaboravimo, domovinu našu! Neka usahne desnica naša, ako itada godinu nešto ruku na brata svoga! Ne naše nam kosti po koja u grobu i neka budu razasute kao pleva, ako budem povredio jedinstvo Slovaca, Hrvata i Srba. Prokletstvo potomaka neka je molitva za

Vlasnik i izdavač dr. Lovro SCALIER, odvođnik, Pula, ulica Carara 3. (Naročni Dom). Uredništvo Školska ul. 24. Odgovorni urednik Ivan MARKON, Pula. Rukopisi se ne vraćaju. Ček. rač. aus. post. nr. 26.795.

Broj 1187.

onoga, koji ne ljubi slobode naroda svoga! Pojje mu ne rodilo, more ga progutalo, brda se shrvala na njega, koji te izda Jugoslaviju našu. Verni ćemo ti biti do zadnje kapi krvi Jugoslavije naša. Verni ćemo ti biti do zadnje kapi krvi Jugoslavije, milovanje naše. Svečano obećajemo, da ćemo se u svemu i svacemu pokrovati našem Narodnom veću u Zagrebu odnosno kao njegovom zastupniku mesnom odboru u Puli, kolega si narod izabrao svojom vrhovnom vlaštu. Tako nam pomogao osvetnik Bog!

Nastupio je momenat duboke tišine. Gospodin je Lacko Križ zvučnim glasom pročitao prečesljive reči a otkrivene su glave optočivali zavere reč po reč prisutnicima, duboko ganuti. Biće to jedan trenutak, koji naši neće tako skoro zaboraviti. Ova je prisega svom narodu na skupštini dolazila upravo iz srca a imade tim veću vrednost za svakog pojedinca, što je svaki žudio samo za tim, da se obveže napram svojoj domovini i da joj iskaže one iste i još veće usluge, koje je dosada iskazivao tudjima.

Različiti govornici.

Posle svečane prisegе javiše se različiti govornici, najrazličitiji, u Puli boravećih naroda. Poznatim svojim lepim i jasnim protumačio je gospodin Božidar Vlačić značenje tog dana te kao što i svi ostali govornici pozvao prisutne na mir i red, kao glavnu zadaču sadašnjega trenutka. Za Čehe govorio je gospodin Sloboda, i za Nemce jedan momak ratne mornarice. Prisutni jugoslavenski i slavenski mornari dali su oduška svojoj vojni, da žele za ovih zadnjih dana rata živeti u složi i prijateljstvu sa svim narodima, pa i s Nemcima i Madžarima. Za Talijane govorio je talijanski radikalni socijalista Talatin, koji je, kao što i naši govornici, izjavio, da je glavna zadača domaćega jugoslavenskog i talijanskog pučanstva, da sačuva mir i poredak i da bi mutenje javnog mira bilo samo u prilog nepozvanim trećima. O pripadnosti da će ove zemlje odlučiti mirovna konferencija a ovoj će se mirovnoj konferenci morat naći da pokore.

Pred Narodnim domom.

Dobra polovica pučanstva nije mogla prisustvovati skupštini u dvorani, pošto je ova bila prenapunjena. Radi toga je gospodin Lacko Križ stupio na balkon i prozborio narodu, koji je tamo bio sakupljen. Govornik je spomenuo četiri godine patnja i muka, koje smo prestali i sva progonstva, koja smo proživeli i kako je ipak sinuo dan pravđnosti u neочекivanom sjaju. Slovenci, Hrvati i Srbi, jedan narod, stvorile si u Zagrebu centralno narodno veće, a pozvali su sve gradove i sva mesta širom naše domovine, da si stvore pododbore, koji će izvršavati volju vrhovnog narodnog veća. Za to se skupiše danas i naši Slaveni u gradu Puli, da si stvore takav mesni odbor, kojemu pripada važna za naš narod zadača, a pogotovo u tom utvrđenom gradu. Ali tom narodnom veću, kao našem gospodaru, što smo si ga dobivojno nametnuli, moramo se pokoravati. On predstavlja našu narodnu vladu, a nećemo li da rušimo našu slobodu, moramo mi biti verni, odani i poslušni. A taj naš odbor traži danas od nas mir i poredak, da ne moguće vršiti svoju dužnost; dakle je naša dužnost, da se tom pozivu pokoravamo. Kazali su, rekao je govornik, da nameravamo sa strojnim puškama na Talijane, da ih ubijamo i koljemo. Baš protivno je istina. Mi želimo s Talijanima živeti u najboljim odnosa s bratstvom i prijateljstvom a danas nemamo baš nikakvoga razloga, da mirimo na njih, budući da znamo, da njihova i naša sudbina zavisi o odlukama mirovne konferencije. Sa pozivom neka se izbegava svaka bučna manifestacija svršio je gospodin Križ svoj govor, burno pozdravljen od lisičglave množice.

Večanja sa poverenicima ratne mornarice.

Medju prisutnim pučanstvom bio je velik broj poverenika ratnih brodova i drugih institucija ratne mornarice. Posle zaključka skupštine obdržavao je Narodni odbor sednicu sa poverenicima momčadi ratne mornarice. Pre svega bio je ustanovljen broj poverenika i brodova te zavoda, koje zastupaju. Za tim se tim poverenicima dalo potraženje informacija o njihovom nadeljenjem držanju, koje u glavnom je za tim, da je dužnost naše momčadi na brodovima i u zavodima ratne mornarice, da ne raste u našem domu i da se i poništi, koja je današnji naš narod svi potreba. Danas imademo u Puli, već Narodni odbor, koji će se obrnuti za našu momčad, a da ne bude zanemarjivao ni opravданje želje ostalih naroda u ratnoj mornarici, koji mogu

u jednakoj mjeri da računaju sa potporom našega narodnoga zastupstva. Pre svega valja istaknuti, da smo ijudi i da nevolje rata opeća danas i naš narod ali takoder i ostale narodnosti. Pomoće se dakle, gde će biti moguće, a biće zavisno o dobroj volji ostalih čimbenika, da se bez poteškoća razreši čvor, što se zauzao u našem gradu. Tražiće se i svakako i naći prave puteve, da se sav problem dovede sretno i bez trivenja k svom naravnom cilju a biće dužnost čitave momčadi ratne mornarice, da podupire u toj zadaći rad narodnog odbora.

Odgovor Austro-Ugarske na Wilsonovu notu.

Beč, 28. oktobra. Ministar je vanjskih poslova grof Andrássy naložio juče austro-ugarskom poslaniku u Stockholmu, da zamoli kraljevsku švedsku vladu, da vidi Sjedinjenih Država na njezinu notu od 18. o. m. pred sledeći odgovor: „U odgovor na notu, koju je gospodin predsednik Wilson upravio 18. o. m. na Austro-Ugarsku vladu i u smislu odluke gospodina predsednika, da sa Austro-ugarskom o pitanju primirje i mira separatno govoriti, čitat je austro-ugarskoj vladi izjaviti, da, kao na prijašnje izjave gospodina predsednika, pristaje i na njegov u poslednjoj noti sadržani nazor o pravima naroda Austro-Ugarske, naročito o pravima Čeho-slovaka i Jugoslavena. Pošto je prema teme Austro-Ugarska prihvatala sve uvate, o kojima je gospodin predsednik učinio ovlenim pristup u raspravljanju o primirju i miru, ne stoji u mnenju austro-ugarske vlade početku tih negovanja više ništa na putu. Austro-ugarska se vlada dakle izjavila pripravnom, da, ne čekajući na rezultat drugih negovanja, stupa u pregovaranja o miru medju Austro-Ugarskom i protivničkim državama, i o bezodvlačnom primirju na svim austro-ugarskim frontama, te moliti gospodina predsednika Wilsona, da poduzme dotične uvodne mере“.

RATNI IZVEŠTAJI:

Austro-ugarski.

Beč, 28. (D. u.). Službeno se javlja: Talijansko bojište: Na Sette Comuni ostala je bojna delatnost i jučer ograđena na pojedine sunke, koje su suzbili. Istočno od Brente Agnina je na 60 km širokoj fronti velika bitka. U gorju medju rentom i Plave opeta se izjavilo svi neprijateljski juriši, a bili oni poduzeti još tako jakim silama. Južno od Fontana Serca od Talijana osvojena „Sternkuppe“, bila je u protuvalju opet osvojena, kod česa je već dlo posade ostav u rukama naših junakačih četa. U ovom su se boju osobito istakle peš. puk. br. 7 (Celovac), 39 (Debrecin), 47 (Maribor), 49 (St. Pölten), 73 (Heb), 120 (zapadna Galicija), 139 (neuugarska puk.), ugarski načatni bat. br. 17, hrvatski br. 42, bečki streljački puk. br. 1 i hrvatska dom. puk. br. 28. Ponovo priznanje zaslužuju opet top. peš. bojni letači. Na Plavi započela je posle veoma jakе topničke priprave u noći na 27. antantina navalja. Kod Wallenbladene moguće slabiji neprijateljski odred, da prislijep na lev breg. Bill su većim delom potisnuti natrag. Kod Biglina i Vidora osuđuju je naša obrambena vatrica pokušaj prelaza. Pod Vidorom uspele je neprijatelju, te je jačim silama islio prelaz. Naše su se čete bacile na njega u protunavalji. Uveče se vršila borba kod sela Marilago i Sernagia. Suprotno severoistočne tačke Montella entao je talijanski pokupaj prelaza bez uspeha. Iz Papadopolija provalio je Englez do Tizze i San Paolo di Plave. 2 do 3 km duboko provalno mesto bilo je na bokovalja zatvoreno od naših četa, koja su se hrabro borile za svaki pedjal zemlje. Od juče u jutro su u toku na Plavi novi bojevi — Balkanske boje: Kod Alessia na albanskoj obali bojeti zalažnica. Na srednjem je Drini došlo do sukoba između naših sigurnosnih četa i jakih banda. Povlačenje naših četa u Srbiju vrši se bez smetanja sa strane neprijatelja. Bojovni je dodir opstao juče samo severno od Kragujevca. — Poglavnica generalnog stožera.

Nemački.

Berlin, 27. (D. u.). Iz velikog se glavnog stana službeno javlja: Zapadno bojište: Vojna skupina naslednika prestonja Rupprechta: Nikakova veća bojna delatnost. Jugistočno od Deline, istočno od Avelghema i kod Aransa (južno od Schelde) suzbismo neprijateljske navele. Kod čitanje pojedinih engleskih gnezda kod Farnara i Engle Fontaine, zarobimo vojnici — Vojna skupina nemačkog naslednika prestonja: Pokušaj neprijatelja, da kod Popignya predje preko kanala Oise, osuđeni su. Medju Oiseom i Serreom povukli smo pretposlednje noći naše čete, koje su stajale u izbočenom luku medju Orignyem i La Ferte u liniju zapadno od Guise, istočno od Crecy na Serre. Neprijatelj je juče napao naše nove linije južno od Guise. Bio je suzbit te je izviše se rano u jutro nove navele Francuza medju Froidefonte i Pierrepontom. Zapadno od Alane vršili su se juče samo mesni bojevi. Suzbite se neprijateljske navele proti našim četama, koje stope na južnom bregu Aisne, jugoistočno od Rethella i kod Rillya. Na visinama Aisne istočno od Vouziersa zauzela je najveća topnička borba u savezu sa bezuspješnim navalama protivnika istočno od Châtresa. Vremenu veliku jakost — Vojna skupina pl. Gallwitz: Na visinama istočne od Moze, suzbili smo američanske navele kraj Šume Conservay i Šume Ormont. — Jugistočno bojište: Započeta se kretanja nastavljaju prema osnovi. Južno od Rudnika i Popole uspešni bojevi zalažnica. Na obim strana Morave postoji samo neznatan bojni dodir sa neprijateljem. — Poglavnica generalnog stožera vojske na bojištu.

Rat.

Francuski izvještaj od 25. oktobra: Izmedju Oise i Serre nastavili su Francuzi uspešno svoje navele. U tom su odseku zarobili 820 momaka. Na fronti Serre uspele je Francuzima, da prekorade reku i da se na čitavi kilometar ustale na drugoj strani reke. Istično od Souchya postigli su Francuzi znatne nepeće te zarobili preko 250 momaka. Dalje na jug

zarobili su Francuzi čitavu niz neprijateljskih poljaka po veoma ogroženim bojevinama te su dopremili preko 200 zarobljenika, 9 topova i mnogo streljnih pušaka. Istočno od Rethella upotpunili su Francuzi svoj usah kod Amblyja i Fleurya. Zarobili su 105 momaka, među kojima 6 časnika, od kojih je jedan zapovednik bataljuna.

Engleski izvještaj od 25. oktobra u veder: Ujutro se stavile tri engleske puk. svoje napredovanje na bojiste južne od Seilde. Tečajem dnevnebitih bojeva dopremile su 1. 3. i 4. anglošku armiju na bojnom polju 9000 zarobljenika i 150 topova.

Izvještaj istočne armije od 24. oktobra: Na Dunavu, u okolini Lom-Palanke topovski bojevi. Topovi naših artillerije oštetiili su neprijateljski monitor. Kod sunaka na severnem bregu Dunava zadale su francuske ophodne nemačke podeljenjima teške gubitke te su im otele zarobljenika. U Šrotli nastavila su bojne sile na fronti Paracin-Kraljevo svoje napredovanje te gone neprijatelja, koji se povlači na sever.

Kabinet Karolyi u Ugarskoj.

Beč, 24. novembra. Kralj je primio pre podne ministra predsednika Wekerlea, koji je predao kralju svoju demisiju. Posle podne biće medju ostalim političarima primljeni Andrássy i Karolyi. Drži se, da će se sastav kabineta poveriti grofu Karolyu III Andrássyu.

Budimpešta, 24. novembra. Veliki događaj jučerašnjeg dana, koji čak nadmašuju događaje na Reči, to je konačni pad grofa Tisza i njegovo otvoreno priznanje, da ne stoji više na istom stupovisu u pitanju izbornog prava. Osim toga drži se, da je položaj Tiszin konačno oboren učinjenicom, da je rasplet kritičnog političkog položaja u Ugarskoj moguć jedino, ako i oni slojevi naroda, koji dosada nisu bili zastupani u parlamentu, naime socijalni demokrati, pristupe u vladu. Različiti znakovi pokazuju, da će se u Ugarskoj sistem posvema promeniti i zato je jedva verjetno, da će kralj poveriti sastav kabimenta grofu Andrássyu, nego će pre biti pozvan, da sastavi kabinet grof Karolyi.

* **Ukinuće cenzure u Austriji.** Iz Beča javlja: da je unutarnji ministar dne 28. o. m. naložio političkim zemaljskim oblastima, da se postave izvan kreposti one naredbe, ualed kojih periodički i drugi listovi bili prije izlaženja podvrgnuti predcenzuri.

Ceskoslovački. Agencija „Havas“ javlja iz Washingtona: Ceskoslovačko narodno veće proklamiralo je nezavisnost češkoslovačkog naroda. Wilson je uručen jedan prepis isprave, koja objavljuje svrnuće Habsburgovaca. (Vorwärts.)

Iz Jugoslavije.

Marodni porez. U najavljivim, ali i vrlo teškim vremenima u životu našeg naroda, kad se udaraju temelji slobodnoj jugoslavenskoj državi, stvorilo se narodno poverenje Narodno veće kao predstavnik ujedinjenog naroda Slovenaca, Hrvata i Srba, i otpočelo je ovih dana značajni posao. Veliki zadaci, koje ono ima da izvrši za organizaciju narodnih snaga, veoma su obiljni i raznovrsni i traže pun napon i umne i fizičke sposobnosti najboljih elemenata naše nacije. Došli su oni važni momenti u životu, kad se mora računati sa svakim pojedincem našeg plemena i kad svaki na sebi nosi jedan dio narodne historije. Da uzmognem postići svoje ciljeve, Narodno veće potrebna su, uz sve drugo, i velika novčana sredstava. Mnogi naši ljudi i mnoge ustanove, svešni tih potreba, javlje se sami Narodnom veću i ne čekajući posebnih poziva, dadež znatne priloge za opću narodnu stvar. Ali se na tom, ma koliko to inače bilo pohvalno, ne može ostati. Kad se zna, da se danas stvaraju osnove za našu zajedničku slobodnu državu, koja će razviti sposobnosti svih vrsta narodnih i obuhvatiti u svom blagodatnom delovanju svakog pojedinca, onda treba da za tu državu doprinese svak svoj prilog. Svak bez razlike. Jer je to naša opća narodna kuća, koju dižemo svi, i u kojoj svak treba i mora da ima svoga dela. U njene temelje užidali smo toliku našu krv i snagu, pa je pravo, da i njene židove oblijemo svojim znojem, da nam svaki kamen u njoj bude izrazom jednog narodnog dela. Svaki naš čovek mora biti svestan, da mu je dužnost za opću narodnu stvar dati svoj deo pristosa i da je ta svesnost preduvet njegova užeg pripadništva novoj državi, koja s pravom traži od njega da joj pomogne, da se organizira. I ovo je dokaz jednog narodnog plebiscita. Za sad se taj prinos, ma koliki on bio, smatra kao dobrovoljni narodni porez. S toga se Narodno veće Slovenaca, Hrvata i Srba obraća na sve naše ljudi i na sve ustanove, da ispunje svoju dužnost prema narodu. Naročito upire prstom u one, koji su imali sreće, da ova teška vremena prebrode bez ličnih žrtava i da gomilaju kapitale, dok su drugi kvarili i stradavali za bolju budućnost svih nas. Jer ne treba pri tom gubiti iz očiju onaj veliki moralni imperativ, da će se jednog dana morati tražiti od svakog da pokaže, koliko je sam doprineo za opće narodno dobro u ova vremena, kad je svako dobro delo bilo dva put više osećano i kad je dvostruko pomogao, ko je brzo pomogao.

Novinski bureau Narodnog Veća. Na sednici središnjeg odbora Narodnog Veća zaključeno je, da se osnuje posebna novinarska sekacija sa članom središnjeg odbora dr. Ivanom N. Novakom kao predstnikom. Sefom press-kancelarije Narodnog Veća S. H. S. imenovan je član središnjeg odbora dr. Janko Simrak.

Izjava Jugoslavenskoga odbora u Londonu. „Reuter“ javlja, da jugoslavenski odbor u Londonu na svojoj sednici od 19. o. m. dao ovu izjavu. Jugoslavenski odbor u Londonu, kao zastupnik i predstnik 7 milijuna Slovence, Hrvata i Srba Austro-Ugarske i mnogobrojnih jugoslavenskih općina u sjevernoj i južnoj Americi, u engleskim dominijonima, odbija manifest, što ga je 16. listopada upravio kralj Karlo na svoje nađe. Odbor govori u ime Jugoslavenske Austro-Ugarske, kojima je teško gospodstvo upravo ovog vladara prečilo slobodnu reč. Naš je narod odlučio, da sastvom prekine svaku vezu s Habsburgovcima i njihovom monarhijom. Jugoslavenski izričito neće priznati Habsburgovce, da govoru u njihove imena. Manifest koji pokazuje njihovo uređenje sveta kao početak slobode i sameodređenja, jest drisko Neumericu. Jugoslavenski odbor protestira protiv potvrdre, kao da bi se jugoslavenski ideal mogli oživovoriti u habsburškoj monarhiji. Naš narod očekuje ispunjenje svojih idea u jednoj pobedom entente i Sjedinjenih Država, za koje su ideale one udinile sve, što su mogle. (B. T.)

Svi spisi i sve informacije u pogledu Narodnog Vijeća dobivaju se u kancelariji Narodnog Vijeća, Zagreb, Sabor, soba br. 9. Telefon 21—90. Uredovni satovi od 9 do 12 prije podne i od 4 do 7 poslije podne. Primanja stranaka od 11 do 12 sati prije podne i od 6 do 7 poslije podne.

Akademika garda. Na univerzi se osnovala akademika garda, koja će stupiti u svezu Narodne straže u Zagrebu.

Domaće vesti.

Demonstracije. Jučer, u doba, kada se je obdržavala u „Narodnom Domu“ već objavljena naša skupština, prolazila je gradom grupa talijanskih mladića, pevajući obične demonstrativne njihove pesme. Prošli su pevajući mimo „Narodnog Doma“, te bijahu od našeg općinstva simpatično pozdravljeni a da niko nije reagirao. Zao nam je, da se je ista grupa, dalje demonstrirajući, hrvatski usklici, dobacivala kamenčićima na „Marinekasino“. Konstatiramo, da se naše općinstvo poseve mirno razriješio bez da je prouzročilo budi najmanju neugodnost te se radi toga ne smiju upisivati njemu na rovač čine osoba izvan našega kola. Molimo sugradjane druge narodnosti, da nas podupru u našem nastojanju, da uzdržimo mir i red.

† Josip Zornada. Nesretna influenca (španjolska bunjavica), koja nuda općenito hars, kao da hoće da su njene žrtve ljudi mladi ili oni u muževnoj dobi, koji u mnogim slučajevima ostavljaju za sobom neopskrbljenu decu. Tako joj je prošlog petka, dne 25. o. m., morao podleti koli u narodu toli medju svojim učencima i medju zvaničnim sudrugovima veoma omiljeni Josip Zornada, učitelj u Humu, u najlepšim godinama života, zapustivši učvilišnu staricu majku. Pogreb se vršio prošle nedelje na grobiju u Roču, gde počivaju pokojnici njegove rodne kuće na Bratu (Roč). Neizreciva naša hrvatska, kad vidimo, kako nam umiru mladi ljudi upravo sada, kad je našem narodu na domaćem nastojanju, da uzdržimo mir i red.

Na držite papirni novac kod kuće. Mnogi su mnenja, da je bolje držati papirni novac kod kuće negoli ga uložiti u štedioniku. To mnenje jest pogresno. Neka se sa austrijskim novcem dogodi budi štograd, uvek je bolje da je uložen u sigurnu štedioniku nego li da leži kod kuće. Poživljemo radi toga vaše pučanstvo u njihovom vlastitom interesu, da papirni novac ne drže kod kuće, nego neka ga uloži u dobro stojetu štedioniku (n. pr. Istarsku posuđilnicu, Kreditno društvo ltd.). Takodje sav drugi novac, koji bi bio gde drugde uložen, neka se izruli domaćim slavenskim zavodima. — To preporuča predsednik Narodnog veća, dr. Ante Korošec.

Dobrovoljni doprinosi.

Za fond odbora „Narodnog veća“ u Pali, davaće dalje: N. Mečar K 20, dr. Mihal Buzolić K 40, dr. Virant K 50, Anton Roce K 5, tvrtka Josip Krmotić K 500, Rubeša Alberti, načelnik postaja u Vodnjanu, Šalje K 20. Kličuć: „Živila naša kulturna Jugoslavenska država, poduprimo sve sile za skorci svat njezin“. Soxa Slavoljub K 20, Legija Anton K 20, Baselli Josip K 20, Inžinir Frieze i supruga K 20, Rojc Ivan K 30, Naglić Bernard K 10, Teran Franjo, prometni činovnik kolodvora Vodnjan K 10, Zoreta Franjo, magaziner kolodvora Vodnjan K 10, Dačena Martin K 5, dr. Mirko Vratović K 100, Danica Buzolić K 50, Miško Poropat K 16. Ukupno K 946—, zadnji iskaz K 250—, ukupno K 1196—. (U Vodnjanu sabrano je i bježište poslano K 343 za „Narodno veće“ te poslano 9. oktobra na adresu predsednika).